

“... QUI GRATA LA RONYA DELS ALTROS, REFRESCA LA SUA ...”

Una manera de diure que té un significat bastant fort i eloqüent, al qual però no donem sempre la necessària atenció o no hi riflitim a suficiència.

Aquesta manera de diure és diferent, per significat i per ensenyament, de l'altre proverbi famós “Qui té la ronya que se la grati”.

Lo significat de aquesta manera de diure fa referiment al fet que tots tenim defectes, que tots tenim “ronyes” o situacions particulars una mica ambigües, que inevitablement emergeixen o els altres evidencien quan critiquem o posem en evidència els defectes dels altres. Ningú doncs és immune de crítiques, i qui critica més fàcilment és subjecte a les crítiques. En altre paraules qui entra en el giro de les xàtxares de les comares, ve posat en rodo. Aquesta dinàmica del conviure social, la sapiència popular l'ha sintetitzada, de una forma curiosa i expressiva en la manera de

diure: *qui grata la ronya dels altres, refresca la pròpia*.

I endemés és un proverbi o una manera de diure que pren en consideració situacions i conjuntures de vida absolutament freqüents i habituals: així com en passat, així com també avui i com sempre siguerà, les xàtxares i parlar dels afets dels altres és motiu de “conversació” habitual sigui en els llocs de treball entre col·legues, o en mil altres situacions, sense ninguna diferència o distinció de rols o nivells socials, etc. I així és ben freqüent que nos trobem a parlar de les coses o de les desgràcies dels altres, a malignar de persones, siguin amics, coneixents o parents.

En efecte, a quants de nosaltres és capitat de ésser en companyia a parlar del més i del manco, i de acabar a parlar de calqui persona no present, i alhora, quasi inevitablement se passa a “tallar”, tro-

bant naturalment tots els defectes i mals possibles i imaginables!

Després succeeix que ningú vol deixar la discussió i la companyia, per la por i perquè sap que així com u se'n va ve posat en mig ell també.

Un poc con feven les comares de una volta: no és canviat res.

Per tant tenim de posar en compte que quan critiquem, inevitablement venim criticats també nosaltres, o per utilitzar les paraules de la nostra manera de diure que “quan gratem la ronya dels altres, refresquem també la nostra”.

Tots ne sem conscients, però la crítica i la temptació a parlar mal dels altres fa un poc part de la nostra natura, i per això, no obstant els proverbis, continuarem a criticar i, inevitablement, a donar l'ocasió perquè els altres “refresquin” la nostra ronya.

Vito Loy